

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
69/11. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2011. július 12.

A C-324/09. sz. ügyben hozott ítélet
L'Oréal és társai kontra eBay

A Bíróság pontosítja az internetes online piacokat üzemeltető vállalkozásoknak a felhasználók által elkövetett védjegyjogsértésekért fennálló felelősségét

A nemzeti bíróságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy az ilyen vállalkozásokat olyan intézkedések meghozatalára kötelezzék, amelyek nem csupán a szellemi tulajdonjogok elleni jogsértések megszüntetésére, hanem az újabb jogsértések megelőzésére is irányulnak

Az eBay globális elektronikus piacot üzemeltet az Interneten, amelyen magánszemélyek és vállalkozások sokféle árut és szolgáltatást vásárolhatnak és adhatnak el.

A L'Oréal számos jóhírű védjegy jogosultja. Termékeinek (különösen a kozmetikai termékek és parfümök) forgalmazását zárt forgalmazói hálózat útján végzi, amelynek keretében tilos a szerződéses forgalmazók számára, hogy termékekkel lássák el a többi forgalmazót.

A L'Oréal azzal vádolja az eBay-t, hogy részt vesz a honlapjának felhasználói által elkövetett védjegyjogsértésekben. Ezenfelül az eBay a L'Oréal védjegyeinek megfelelő kulcsszavaknak fizetős internetes reklámszolgáltatás (például a Google AdWords rendszere) keretében történő megvásárlásával felhasználóit a honlapján eladásra kínált, védjegyjogokat sértő árukhoz irányítja. A L'Oréal továbbá úgy véli, hogy az eBay által a bitoló termékeknek a honlapján történő árusítása megakadályozására tett erőfeszítések nem megfelelőek. A L'Oréal a védjegyekhez fűződő jogok megsértésének számos formáját azonosította, beleértve a L'Oréal védjegyeivel ellátott, a L'Oréal által harmadik államokban történő értékesítésre szánt áruk az uniós fogyasztók részére történő értékesítését és eladásra történő felkínálását (párhuzamos import).

A High Court (Egyesült Királyság), amely előtt az ügy folyamatban van, több kérdést terjesztett az Európai Bíróság elé azon kötelezettségek vonatkozásában, amelyek valamely internetes piac üzemeltetőjét terhelik annak érdekében, hogy megakadályozza a felhasználói által elkövetett védjegyjogsértéseket.

A Bíróság előzetesen hangsúlyozza, hogy a védjegyjogosult csak akkor hivatkozhat kizárólagos jogára a védjeggyel ellátott árut online értékesítő természetes személlyel szemben, ha ezen értékesítések kereskedelmi tevékenység körébe tartoznak. Ez valósul meg különösen akkor, ha az értékesítések mennyiségük vagy gyakoriságuk okán meghaladják a magán-tevékenység körét.

A Bíróság mindenekelőtt az olyan online piacok útján az Unióba irányuló kereskedelmi ügyletekkel foglalkozik, mint az eBay. Megállapítja, hogy a védjegyekre vonatkozó uniós szabályok alkalmazandók a harmadik országban található, védjeggyel ellátott árut érintő eladásra való felkínálásokra és hirdetésekre attól kezdve, hogy bebizonyosodik, hogy e felkínálásokat és hirdetéseket az uniós fogyasztóknak szánják.

A nemzeti bíróságok feladata annak esetenként történő értékelése, hogy releváns jelek engednek-e arra következtetni, hogy az online piacon feltüntetett eladásra történő felkínálást vagy hirdetést az uniós fogyasztóknak szánták-e. A nemzeti bíróságok például figyelembe vehetik azon földrajzi területeket, ahová az eladó hajlandó az árut elküldeni.

Ezt követően a Bíróság kimondja, hogy maga az online piac üzemeltetője nem használja a védjegyeket az uniós szabályozás értelmében, amennyiben olyan szolgáltatást nyújt, amely

pusztán annak ügyfelei részére történő lehetővé tételében áll, hogy kereskedelmi tevékenységük keretében védjegyekkel megegyező megjelöléseket jelenítsenek meg a honlapján.

Ezenkívül a Bíróság pontosít bizonyos elemeket az online piac üzemeltetőjének felelőssége vonatkozásában. Bár rámutat, hogy ennek megítélése a nemzeti bíróságok feladata, a Bíróság kimondja, hogy amikor az üzemeltető olyan segítséget nyújt, amely különösen az eladásra való felkínálások megjelenítésének optimalizálásában vagy azok elősegítésében áll, olyan tevőleges szerepet játszik, amelynek révén ismeri vagy kezeli az ilyen felkínálásokkal kapcsolatos adatokat.

Ha az üzemeltető ilyen „tevőleges szerepet” játszott, nem hivatkozhat azon felelősség alóli mentességre, amelyet az uniós jog bizonyos feltételek mellett az online szolgáltatások nyújtói, például az internetes piacok üzemeltetői részére biztosít.

Egyébiránt még abban az esetben is, ha az említett üzemeltető nem játszott ilyen „tevőleges szerepet”, nem hivatkozhat az említett felelősség alóli mentességre, amennyiben tudomással rendelkezett olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek alapján valamely gondosan eljáró gazdasági szereplőnek fel kellett volna ismernie az online eladásra való felkínálások jogellenességét, s ezek ismeretében nem intézkedik haladéktalanul a szóban forgó adatok eltávolításáról vagy az azokhoz való hozzáférés megszüntetéséről.

A Bíróság végül az online piac üzemeltetőjével szemben abban az esetben hozható bírósági eltiltó határozatok kérdését vizsgálja, ha az utóbbi saját kezdeményezésére nem intézkedik a szellemi tulajdonjogok megsértésének megszüntetéséről és e jogsértések újbóli előfordulásának elkerüléséről.

Az említett üzemeltető tehát kötelezhető arra, hogy intézkedéseket hozzon eladóként tevékenykedő ügyfelei azonosításának lehetővé tétele érdekében. E vonatkozásban, jóllehet kétségtelenül tiszteletben kell tartani a személyes adatok védelmét, a jogsértés elkövetőjének – amennyiben az üzleti életben, és nem a magánélet keretein belül tevékenykedik – egyértelműen azonosíthatónak kell lennie.

Következésképpen a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az uniós jog megköveteli a tagállamoktól annak biztosítását, hogy a szellemi tulajdonjogok védelme tárgyában illetékes nemzeti bíróságok az üzemeltetőt kötelezhessék olyan intézkedések meghozatalára, amelyek nem csupán az e jogoknak a felhasználók általi megsértésének megszüntetéséhez járulnak hozzá, hanem az újabb hasonló jellegű jogsértések megelőzéséhez is. Ezen eltiltó határozatoknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, továbbá nem képezhetik akadályát a jogszerű kereskedelemnek.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106